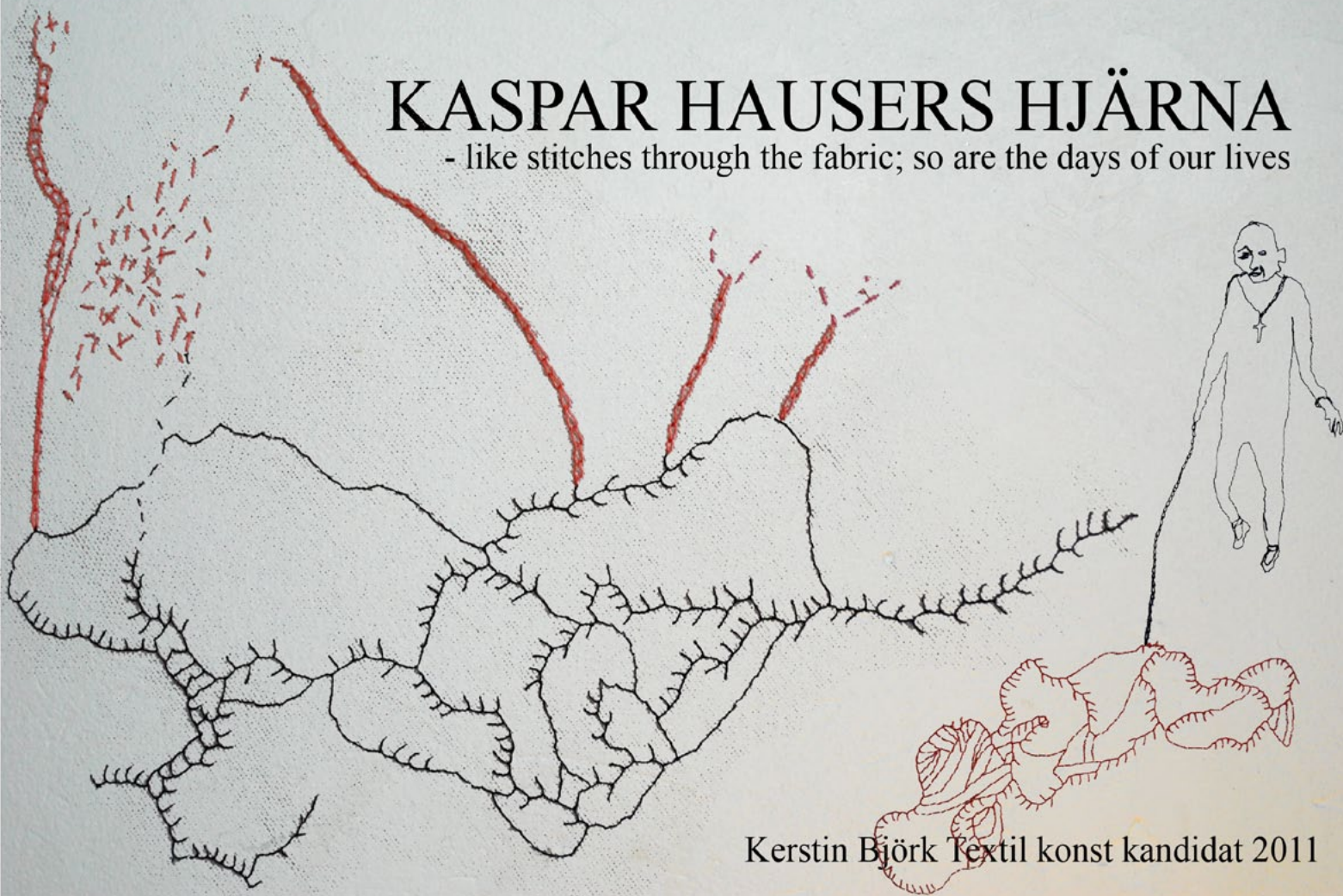

KASPAR HAUSERS HJÄRNA

- like stitches through the fabric; so are the days of our lives

Kerstin Björk Textil konst kandidat 2011

innehåll

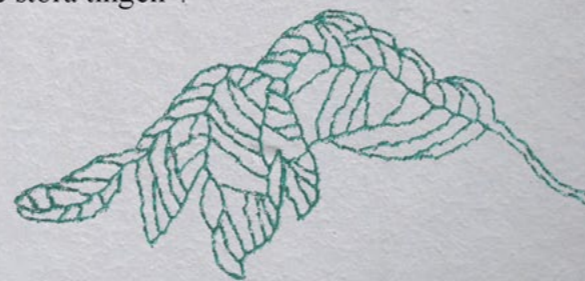
SAMMANFATTNING / TACK.....	4
INLEDNING.....	5
DAGBOK.....	7-13
LOGGBOKEN.....	14,15
VÄNTAN.....	17
MATERIALEN.....	18
ARBETET & INSPIRATIONEN.....	19
BRODERA / HUNDARNA.....	20
TRÄDEN.....	21
FÅGLARNA.....	22
KORSEN.....	23
FIGURERNA.....	24
RESULTAT.....	26,27
INSPIRATION.....	29
KÄLLFÖRTECKNING.....	30, 31

abstract / sammanfattning

Mitt arbete handlar om vad som har uppstått medans jag väntat på att jag ska komma på vad jag ska göra i examensarbete. I förlängning en liten hyllning till allt det där som blir medans vi väntar på "de stora tingen".

tack till

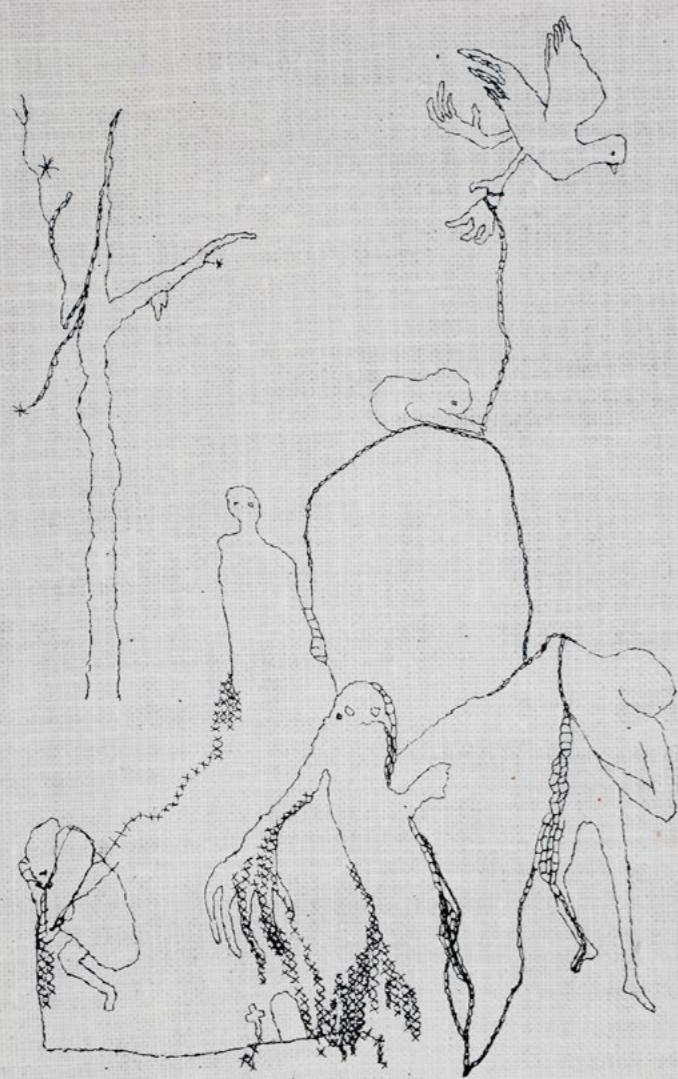
Annika Ekdahl, professor och Birgitta Nordström, studierektor
Astrid Göransson, handledare
David & min familj & vänner & mina klasskamrater.

inledning

Inför examensperioden tänkte jag mycket på vad jag ville göra. Jag visste att jag ville brodera och jobba med bild, fortsätta på det spår jag kommit fram till under hösten. Varje människa tar intryck av sin omgivning, man hittar spår som man följer eller väljer att bortse ifrån. Min bakgrund ligger i att rita och jobba med bild, men nånstans på vägen tappade jag det lite. Det är under olika små händelser och omständigheter som jag tolkat fram en bekräftelse på att jag ska fortsätta med mitt broderande. Jag satt och funderade mycket på vad jag skulle brodera, vad skulle det handla om? Ett ämne att utgå ifrån, Elin Wägner och sufragetterna kanske, tonårstiden, gamla husdjur. Jag gick igenom flera ämnen, och medans jag satt och väntade på bra idéer broderade jag. Jag hade även med mig ett broderi när jag väntade på nåt helt annat. Till exempel på någon person på ett café. Det är intressant att betrakta sin omgivning, som också sitter och väntar på något. Mest så håller de på med sin mobiltelefon. En del laser någon bok.

Jag började föra loggbok över de här tillfallen. Nu har tiden gått och jag har broderat en hel del i väntan på att komma på nåt toppen att göra i examensarbete. Jag jämför det lite med när man pratat länge i telefon och upptäcker att man har ritat en hel sida full. Jag tror att människor behöver vänta och se fram emot saker, det är en drivkraft. Men jag tror inte att det behöver betyda att det man gör under tiden är mindre värt. Med detta som utgångspunkt har jag haft ett tillvägagångssätt att förhålla mig till istället för ett visst ämne. Att inte vara totalt medveten om vad jag håller på med ingick i min undersökning. Om jag inte hade bestämt från början vad det skulle bli, så skulle jag komma att göra det jag egentligen vill göra. Jag hade behov av att gå in i en period där jag inte begränsade mig motivmässigt. Dessutom tycker jag att det är spännande. Att upptäcka vad man har gjort med pennen på nåt papper när man suttit där vid telefonen medans man pratade och tänkte på något helt annat.

dagbok

Under tiden som har gått har jag skrivit i en bok. Jag har dokumenterat var och när jag har väntat, vad som har hänt under tidens gång. I min beskrivning av arbetsprocess har jag valt att skriva av det som står i boken. Allt handlar inte om arbetet i sig, men jag anser att allt som händer runt omkring en fungerar som input och inspiration.

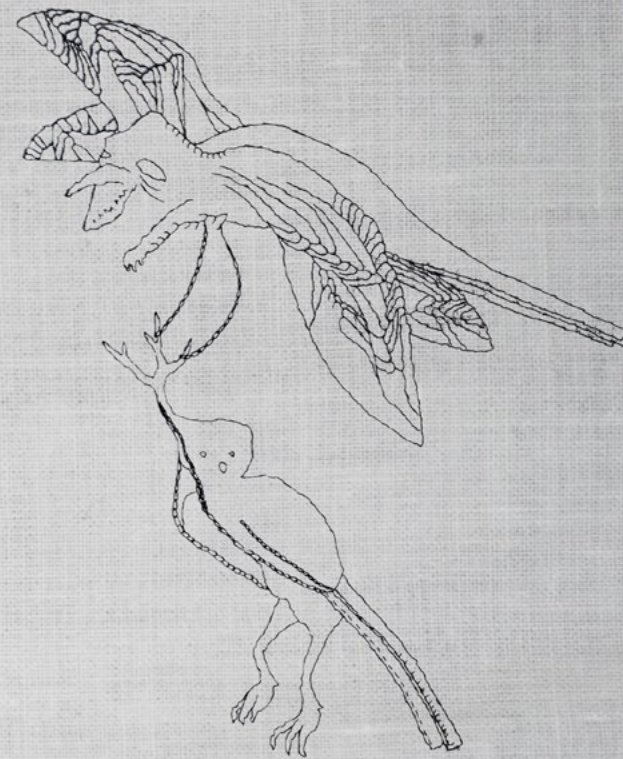
13 februari 2011

Trädväxter, figurer i skogen, ofta fågelliknande, nån slags mänskliga gestalter men som är ihopvuxna med omgivningen. En hund. En hund står för människans bästa vän så länge man kan tämja den, så länge den lyder. Korsstyg, kedjestyg. Har det någon traditionell anknytning? Tror inte det, det är bara väldigt bra stygn som dels är avkopplande och funktionella, fungerar bra som marktäckare, som man skulle säga i trädgårdssammanhang.

Vad symboliserar figurer med vingar?

Ofta har de ben, vanliga, alltså inte fågelben. Så då kanske själva vingarna i sig betyder något. Ofta är de fastkedjestygade också. Intressant, du kanske inte känner dig så fri Kerstin?

Vem gör det då? Men jag vill bestämt hävda att allt det jag syr inte har med mig själv att göra.

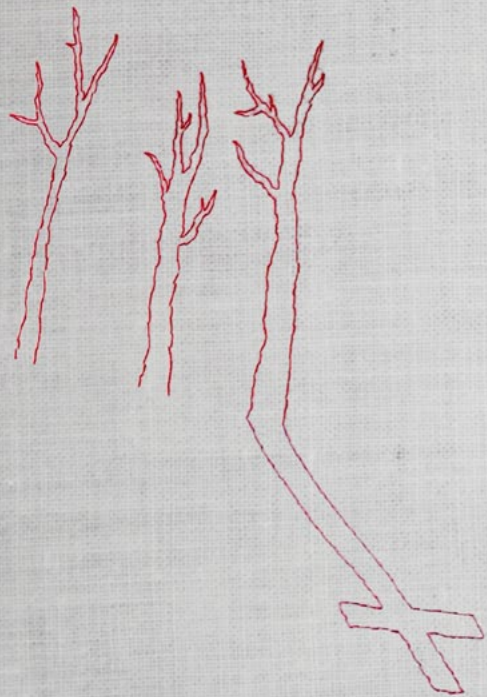
14 februari 2011

Idag har jag tittat på bilder som handlar om blod, offer och religion.

Och så har jag kollat på lite gamla klipp från Days of our lives, när Marlena är besatt av djävulen och ska genomgå en exorcism.*1) Det är rätt roligt. Jag gillar skräpkultur.

15 februari 2011

Kollat på konstverk av Christian Boltanski.*2)

16 februari 2011

Pratat och berättat om mitt arbete lite. Annie föreslog med-möte med en etnolog som sysslar med "väntan". Hur bra som helst, måste ringa Annie imorgon. Responsen på min idé är positiv. Min vän AnnaSofia "tar en senare tunnelbana, så får du vänta lite". Snäll!

Det här med Annies etnolog fick mig att tänka lite. Borde jag göra någon slags mer research? Vilka personer skulle jag isåfall kontakta? Skulle inte det medföra att mitt examensarbete skulle handla om väntetider istället för vad som sker när man väntar på vad det ska bli? Om jag börjar göra research om "väntan" har jag ju etablerat att det är det som det handlar om. Och eftersom jag inte vet ännu vad mitt arbete ska handla om så funkar ju inte det. Istället: vad ska mitt arbete handla om? Berättade lite om mina följetonger på facebook också: Sandy och Rocksbergs, idag för Annie och hennes Karl. Intressant. Småstaden, skitsnacket, människan. Men Sandy i sig är så mycket mer än småstadssnacket på nåt sätt. Det är inget "fredagsmys" över henne, ..det är svårt att förklara. Men skulle jag kunna göra ett arbete om henne? Om en människa som inte har någon aning om att jag finns. Att jag följer hennes liv med spänning varje dag.

22 februari 2011

Upptäckte att jag bara kan ta bort pressarfoten från min symaskin så kan jag fribrodera med den. Jag har hela tiden trott att jag måste ha en sådan där speciell fot som vi har i skolan. Det här gjorde mig så matt av glädje att jag fick huvudvärk och var tvungen att gå och lägga mig en stund.

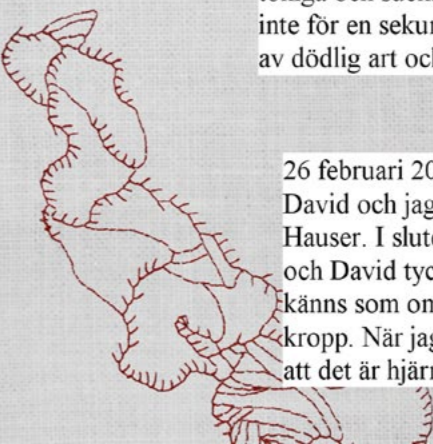
Jaha.. nu kan jag göra precis vad jag vill känns det som. Hur hanterar man en sån sak? Nu öppnar det upp sig för en massa idéer. Jag blev oerhört sugen på att göra serier, som jag tänkt innan. Jag har en massa idéer om vilka serier jag vill göra. Eftersom det bubblar i hjärnan av idéer blir den alldeles blank. Som att det känns som att jag inte minns något om något och inte vet något alls. Min laddare till mobilen började fungera också. Jag tänker att det brukar vara tvärtom, tekniska olyckor som sällan kommer ensamma. Istället börjar flera saker fungera på en dag.

Kanske ska göra serien om Ledsen.*3) Har ju både manus och skiss. Och jag tycker mycket om den. Ska jag se det som ett tecken från någonstans att jag igår för första gången på länge kollade på den? Dumt att jag lade upp den på hemsidan, nu är den inte opublicerad längre. Kanske tecknet istället var som sådant att Ledsen är avslutad och idag, när alla dessa möjligheter öppnar sig kanske ska börja med något nytt? Men det är svårt när det inne i huvudet snurrar och går på av idéer. Skriver ner dem iallafall.

23 februari 2011

Om tågpersonalen ropar ut med allvarlig röst att vi inte kan åka för att det hänt en olycka på spåret längre fram, hur kan folk då direkt bli arga och tokiga och sucka och säga "typiskt SJ"? Kan man inte för en sekund överväga att olyckan kanske är av dödlig art och vara lite mer taktisk.

26 februari 2011

David och jag har tittat på filmen om Kaspar Hauser. I slutet karvar de i hans hjärna. Både jag och David tyckte att det var extremt obehagligt. Det känns som om det kittlar i varje nerv i ens egen kropp. När jag broderar langetstyggen nu så ser jag att det är hjärna jag broderar.

1 mars 2011

Idag ska jag hem till Sofia och vi ska försöka komma på hur man gör när man virkar. Jag kan grunderna och resten är nog bara att freestyla. Igår var jag och David på ett 50-årskalas på Fylkingen för en som heter Lise-Lotte. Hon och några fler jobbar bl.a. med en workshop de kallar syntjuntan.*4) Deltagarna får kretskort, kondensator, ledande sytråd osv och syr ihop ett ljudverktyg. Man lär sig om teknik. Det står om dem i Filter nr. 18.

Jag ångrar att jag inte köpte en sampler när jag var 16. tänker på att jag var så intresserad av sladdar och teknik då. Gick till radiomuséet och kollade en massa på baksidan av apparaterna.

Det skulle vara roligt att göra nåt som låter eller lyser i examensarbete.

Senare:

Var hos Sofia och hon blev snabbt en hejare på virkning. Emma var där också och hon berättade om att hon vill använda sig av ljud i vårens konstprojekt. Jag tipsade om syntjuntan och att det vore trevligt att gå dit ihop någon gång.

4 mars 2011

Snart är det dags för mittseminarium och jag har fortfarande inte kommit på vad jag ska göra i examensarbete. Kollade på bilder av Caspar David Friedrich*5) igårkväll. Hade jag sett dem för längesen skulle jag nog refererat till dem som inspirationskälla. Natur, religion och mystik.

Jag har sett att allt det jag suttit och gjort hittills har alldeles för tunna trådar. Om man tittar på dem från en meters avstånd syns det inget. Jag hoppas att det har med min egna dåliga syn att göra. Kan vara bra att göra nåt som syns, i examensarbete. Det får jag ta och komma ihåg.

Jag har kommit hem från Stockholm nu och nu står symaskinen framför mig igen med alla sina möjligheter. Tänker då och då på handledningen, om värdesättningen kring bild/objekt. Upphöjande inramning av det jag hittills gjort (som kommer bli det enda jag kommer att ha att visa) eller låta det gå mer i stil med själva projektets idé. Om jag ramar in kanske projektets anda bryts, fast jag vill också mena att inramning är att värdesätta det som händer "under tiden".

7 mars 2011

Hörde på radio när de talade om sockerstärkning.*6) Tack för det! Jag behöver ett nytt element, gärna ett som inbegriper lite slabb. Tänker på Elisabeth Ralfs ord; "Lusten driver verket".*7)

8 mars 2011

Jag har spenderat några dagar vid symaskinen. Mestadels har jag inte gjort något alls, förutom att oroa mig. Problemet är att jag får idéer som jag vill genomföra och det är förödande för projektets natur. Så fort jag får visioner kommer jag ifrån min bestämda linje och börjar bli medveten om mina handlingar. Visserligen är alla dessa prover och påbörjningar också en del av själva grejen såklart. Men de idéer jag får vill jag genomföra "ordentligt". Och så börjar jag tänka på slutresultatet. Hur ska det se ut? Hur ska det presenteras? En massa tyglappar, en del med samband, en del utan, vissa borde vara som en bok, vissa som inramade bilder, en del med sockervatten.. osv. Det blir så splittrat. Vilket allt också är.

En fin sak är att jag har fått hård hud på mitt pekfinger, där jag brukar råka sticka mig när jag sitter och broderar.

13 mars 2011

Var borta vid Delsjön och tog kort på några av mina favoritträd.

16 mars 2011

Varför har jag gjort flera småbilder och inte broderat allt på ett enda stort tyg? Så går det när man inte vet från början vad man ska göra. Jag tänker på zonerapi. Om man trycker på en punkt under foten påverkar det en annan del av kroppen. Hela kroppen hänger ihop med nerver och andra banor. Och alla de här banorna är påverkbara. Och så tänker jag på jorden. Alltså vår planet som vi bor på. Om jag till exempel köper fisk från vissa EU-länder, stödjer jag Marockos ockupation av Västsahara.*9)

Jag har en bild i huvudet med vår världskarta. Med trådar som visar hur alla dåligheter är sammanbundna med varandra. Det hade varit ett intressant projekt att jobba med.

19 mars 2011

Jag har kollat på Twin Peaks-boxen som jag fått låna av Annie. Tänker på när jag såg det när det gick på tv första gången. Då var jag inte så gammal. Tänker på douglas firs-granar*10) och Nordamerika. Jag tycker att det är som småland. Skogen är så närvarande och central. Allt är omgivet av gammal skog som sett och hört allt som hänt.

Kom att tänka på de stora och många högarna med rotvältor som låg utmed en skogsväg förra sommaren. De var efter stormen gudrun. De var verkligen makalösa.

Jag älskar skogen. Kanske ska göra examensarbete som handlar helt om den. Träd, träd, träd.

12

29 mars 2011

David och jag kollade på Hard Rock Zombies.*11) Jag har velat se den ett tag nu. Och oj i min låda vilken bra film! Jag är inte så förtjust i zombiefilmer men den här var något alldeles extra i underbart skräp-väg. Dessutom är soundtracket skitbra.

9 april 2011

David berättar om: Michael Laudrup på wembley 1983, missade öppet mål för att "Jag hade för gott om tid. Jag hann tänka efter hur jag skulle göra. Jag missade."

Det står om detta i boken *Märk Världen* av Tor Nørretranders

Det där är så intressant. Kanske är därför jag inte vet vad jag ska göra eftersom jag funderar på vad jag ska göra.

10 april 2011

Ska kolla på The Holy Mountain*12) av Alejandro Jodorowsky när den kommit hem. Såg en trailer av en händelse idag och den verkar vara full av roliga och spännande bilder. Knasig och sjuk.

11 april 2011

Knasig och sjuk och fantastiska bilder. Men, som slutet av filmen berättar: det var bara en film. Och.. det här är bara en examensrapport. Nu ska jag stänga av rapporten och gå och brodera istället.

13

datum	tid	plats	väntar på	andra som väntar	trödar
27/1	15.16	slags café i r-10	att ge och biffen mamma dricker en kaffe	nog balle, pipplar m. mobilen	4
28/1	21.38	stilm central	att David ska komma i med sitt hög dricker en öl	metelstuden kvinna, löser äldre man, viftar och kollar med en pappkasse på baksida nag balle, lyssnar i larm högt dricker en kaffe	5
9/2	18.06	stilm i stilm	att komma hem		4
"	19.33	torget	att annas och David ska komma i med i stilm	äldre man, jobbar lite och så, gratar med mig, det var trevligt, han har sitt konstverk, reklam.	1
10/2	11.34	café David	att David ska komma i med sitt hög		3
"	17.43	café södra	att komma på med i stilm i torget		2
12/2	14.47	café södra	annas och David att kaffet ska bli bra i stilm, när slags inspiration		1/2
13/2	11.25	David			0

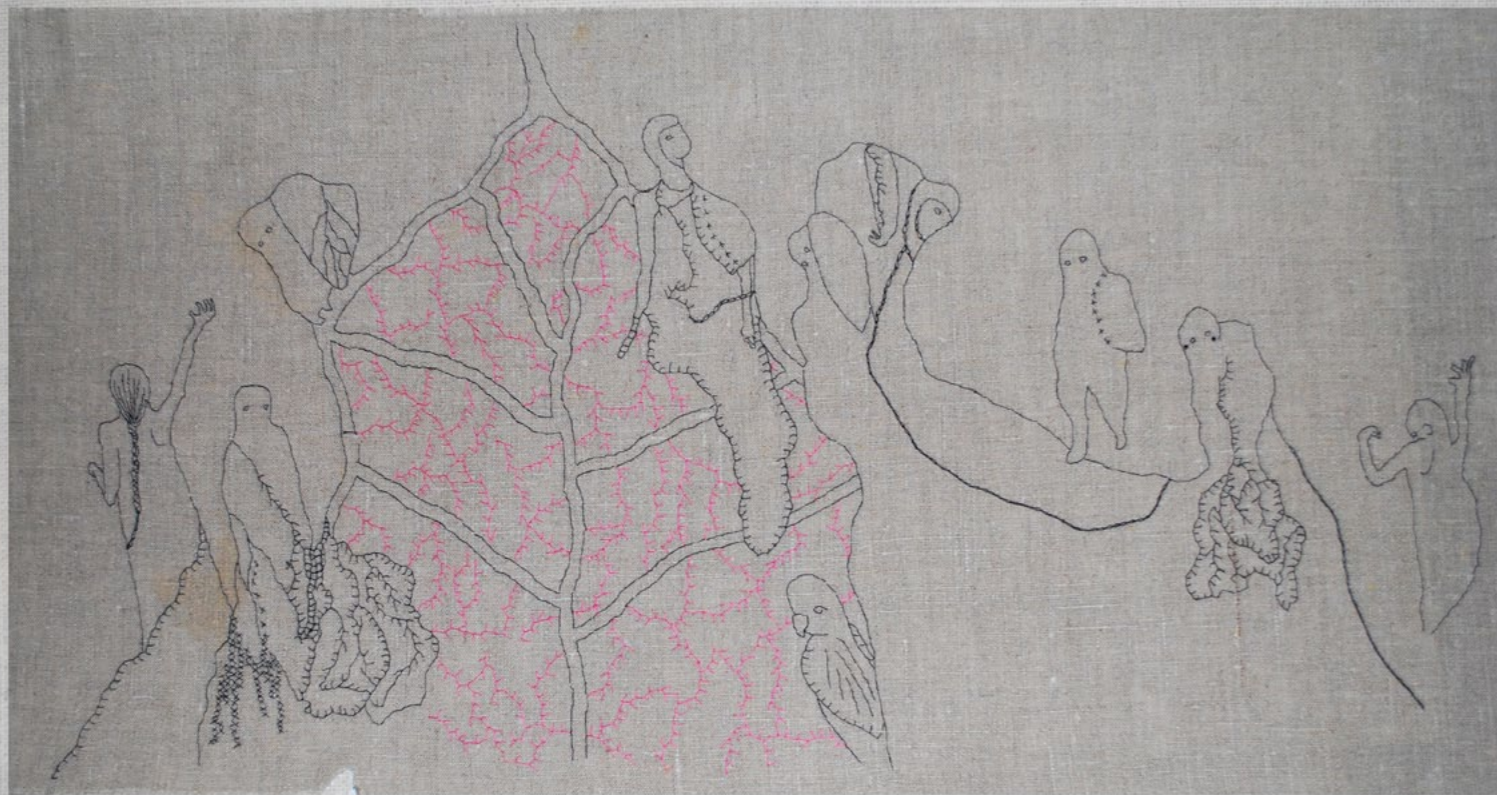
#8
#9

datum	tid	plats	väntar på	andra som väntar	trödar
22/2	10.24	kanna	med spänning på att beräkningarna ska bli rättvisa, att den här vinstskiljegränsen ska komma #9		4
22/2	11.53	kanna	att jag ska komma på vad jag ska göra med min nyutvecklade tekniska utrustning		5
23/2	8.57	kanna	idag ska jag ha hand lednings		6
25/2	20.14	stationen gås	jag till stilm dricker en öl.	en kvinna, stod upp och åt en goughst samma väntar vid de flesta andra på samma som jag	I den synd, det var trevligt höj!

datum	tid	plats	väntar på	andra som väntar	trödar
27/2	20.44	på höjst	att höjst ska bli vilket kommer dröja pga en olycka. #5	gratar, fröster, säger "ovanligt"	3
"	20.50	"	de hög	sovare meat	4
24/2	17.22	café södra	inget speciellt för mig, men annas och David kommer och David och jag ska biffen och sen gå till biffbaren.	torv biffbar, står på baksida eller cafémarken. "det är trevligt café" lite smiltigt och med laaiga stannisar.	3
"	21.41	David	Att David ska bolla biffen på en filan med vilka samma matlag		5
1/3	15.51	café södra	Ja vad väntar vi på? Kaffe, så bra barn!		6
"	22.54	David	Allt till biffbar.	väntar på samma sak!	6
10/3	09.52	stilm	inspiration speciellt, men jag lyssnar på min klass- kamraters uttalanden redovisningar.	vissa väntar på att det ska bli dessa här	8
1/3	15.32	David	jag står i klass, det är fint	de flesta är män med släppta kavaj	5
10/3	21.02	kanna	att bli biff		9

datum	tid	plats	väntar på	andra som väntar	trödar
12/3	13.23	stilm	är på föreläsning		3
15/3	00.12	kanna	sömn		2
14/3	13.09	kanna	inspiration		3/4/17 6
15/3	11.43	kanna	på bil affären kaffe		5
16/3	18.04	kanna	att komma på en jul- kliff		22
17/3	09.41	kanna	ska till skolan idag		3
17/3	12.23	stilm	vi ska ha skrivseminarium		3
17/3	19.04	kanna	att bli biff eller på medicin		9
18/3	19.25	café södra	att dricka upp en öl.		1
21/3	16.43	kanna	att jag ska bli biff med samma inspiration		11
24/3	19.53	kanna	att det ska bli dags att göra spela skivor på sömn.		2
29/3	23.35	stuga där	väntar på David!		2

datum	tid	plats	väntar på	andra som väntar	trödar
1/4	10.09	stationen	David höjst i har en öl på stationen.	David väntar på samma sak. såkert Peter blak jock - Emma väntar på min som vill spela - hon säger att det är biff på sin plats.	2
4/4	16.05	café södra	jag är ganska bifffreds sitter utomhus och det är varmt, väntar lite på kaffe, men jag är lugn	han som jobbar väntar mig på att bli sluta.	4
5/4	11.33	kanna	Dagens igångsättande		2
10/4	15.48	kanna	väntar på la Design	väntar på jagas -	10 min
11/4	11.16	kanna	ska se till att man väntar på jagas Peter elika på jagas biff minna kaffet!		15
12/4	22.31	stilm i stilm	jag väntar på och i spårregnen hem.		3
13/4	17.27	kanna stilm	väntar på att bli biff biff af ossas, på biffen finga pappa och gratta kanna på för bort, ska på biffen i stilm		

Jag undrar om man någonsin, i något läge, inte väntar på något alls. Vad är det att inte vänta? Är man alldeles nöjd med tillvaron då? I ett liv har man väntat ganska mycket. På att få gå hem från dagis, att bli vuxen så man får bestämma, att det ska bli helg, att en arbetsdag ska ta slut, att man ska bli pigg etc. "Bara jag kommer på vad jag ska göra i examensarbete".

Detta blev min utgångspunkt och tanken var väldigt inspirerande. Medans jag väntade på att komma på nåt så gjorde jag nåt. Kanske att detta jag gjorde under tiden inte alls är lika fantastiskt som den stora snilleblixten skulle ha varit.

???det behöver jag väl kanske inte skriva???? Men några blixter har jag iallafall fått och de skulle aldrig ha kommit överhuvudtaget om det inte vore så att jag höll på med något som framjar tankar.

väntan

Jag har broderat på tyger med olika struktur. Tyger hemifrån, mormors gamla duk, begagnade tyger. Ett gammalt lakan. Det passar i mitt tillvägagångssätt, jag tager vad jag haver, och fortsätter därifrån. Det ger också mig en känsla av samband. Att jag tar vid där något annat slutade.

En dag lyssnade jag ju på radio när de talade om sockerstärkning av gamla virkade dukar. De skulle använda dem som skålar eller att hänga upp i fönstren. Eftersom jag skulle låta mig inspireras av det som kommer i min väg började jag nästa dag att prova själv. Mitt första prov var att lägga ett tyg på ett stort krucifix, när det torkat hade tyget stelnat i sin form. Jag fortsatte med att stärka en bild. Och sedan har jag fortsatt med att klippa ut broderade former som jag sedan har stärkt.

Att experimentera med olika material känns viktigt för mig. Jag tycker om att materialet i sig kan överraska mig. Att råka spilla kaffe på en bild skulle inte göra något.

Jag har också använt mig av gamla tuschpennor som till synes är slut. Men om man öppnar upp dem är där fullt av tusch kvar som till exempel kan droppas över tyg.

material

arbete & inspiration

Allt det som kommer kanske i min väg, kommer i min väg av en anledning. Man ska lyssna på det runt omkring sig. Stort och smått. Det spelar ingen roll om det är nåt citat från någon på en fäinig tv-serie eller om det är ett tips på en fantastisk konstnär.

Under det här arbetets gång har jag lyssnat på och välkomnat allt i min väg.

Och blivit överraskad av hur mycket allt hänger ihop egentligen. Till exempel hur jag ena dagen läser något, som jag sedan hör om den andra dagen och hur jag den tredje dagen kan använda mig av något jättegammalt som handlade precis om just den saken.

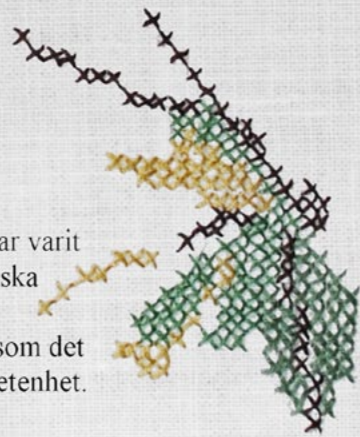
Jag är ganska enkel, rastlös och splittrad. Jag behöver få jobba med flera saker samtidigt och på olika sätt. Behöver få testa idéer i praktiken ganska direkt.

Jag tycker om att skapa sammanhang i det jag gör.

brodera

Jag tycker om att brodera. En utmaning med broderiet har varit att ta ner det på teckningens nivå, att inte varenda stygn ska betyda jättemycket eller vara helt genomtänkt. Få in det slumpartade telefonklottret. Jag tycker om när det "blir som det blir", det är för mig ett gott tecken på skärpt undermedvetenhet.

hundarna

Människans bästa vän. Den är nog det för att den går att tämja. Själv väntar jag på den dagen då jag skulle kunna skaffa mig en cremefärgad chow-chow.

träden

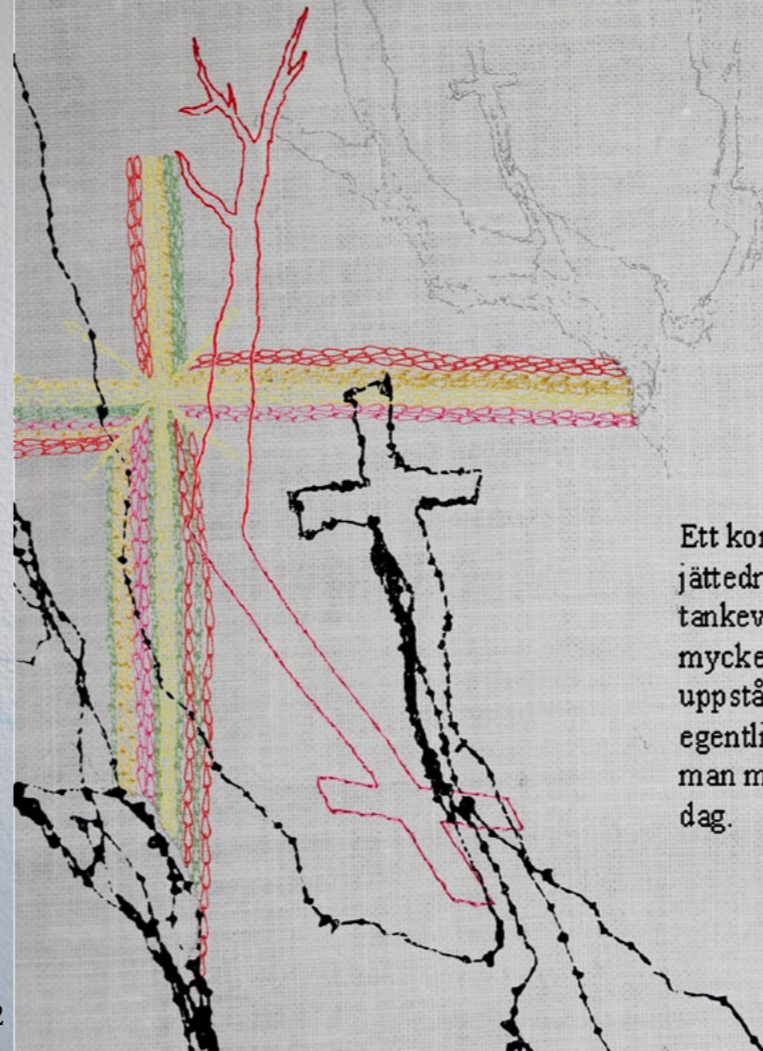
Det är rötter och grenar, hår och muskelstreck. Liv och natur och det mesta hänger ihop. Jag har från barnsben blivit införstådd med naturens betydelse. Jag har bott i den och fått den berättad för mig. Stora skogar i småland, gransus och annars nästan alldeles tyst. Några av mina favoritträd är; Väggen av Hägg, nere vid forsen i Lessebo. Den jättestora björken vid kyrkan i Lessebo, som Lisa och jag fotade i motljus av gatlyktan en regnig höstkväll 1994. Paradisträdet vid sjön i Osaby. Den vissna träsamlingen i Nackaskogen. Alla små tallar på Store Mosse utanför Gislaved.*13) En del av träden på vägen till Delsjön. Rotvältehögarna i Småland.

fåglaarna

Fåglar är vackra och får folk att tänka på frihet. När de flyger någonstans vet man om det är höst eller vår. Vissa har fågelfobi och tycker att de är otäcka. Fåglar som bor i städer blir ohyra. "Luftens råttor". Här om veckan såg jag en duvhök som dödade en duva ute på gården. Som väl var slapp jag se hela döds kampen. Duvhöken plockade fjädrarna av sitt offer och förvarade det ett par dagar vid hörnet av cykelskjulet och kom då och då och åt. Jag råkade skrämja bort hela upplevelsen när jag skulle fotografera. Efter den händelsen broderade jag fler fåglar. Någon på radio pratade om skatan. Att man säger om kvinnor att de är skator, hon tyckte det var fint, eftersom skator är tuffa och gillar fina saker.*14) Förresten, om man ser ut att ha ett skatbo i huvudet; ett skatbo på tomten betyder tur och lycka. Så det så.

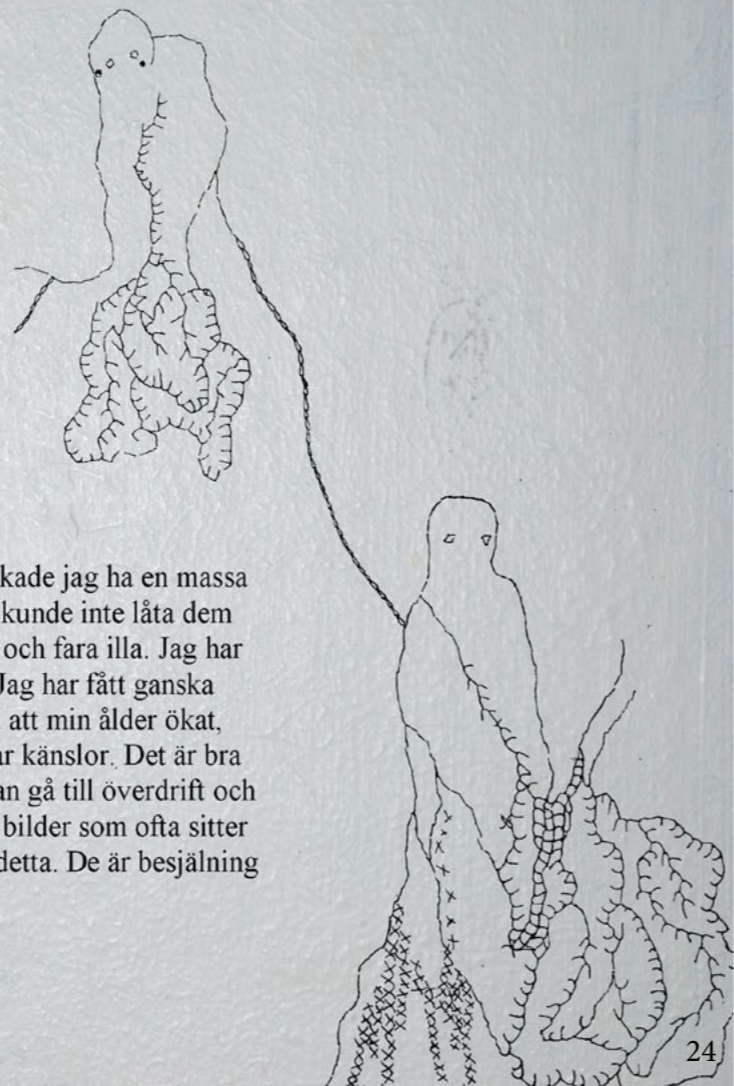

korsen

Ett kors är en stark symbol i allmänhet, för mig är den inte så jättedramatisk i sig. Men ändå mycket vacker och tankeväckande. Denna symbol är en bra sammanfattning på mycket av det jag tänker på. Gud och Jesus, död och uppståndelse, gott och ont i världen, att allt hänger ihop egentligen. Jag tror inte att allt bara är svart och vitt. Bara för att man mördade någon en dag kanske man inte är en mördare nästa dag.

figurerna

När jag var liten och vi var ute i skogen brukade jag ha en massa pinnar och stenar med mig hem i bilen. Jag kunde inte låta dem ligga kvar, för jag trodde att de skulle frysa och fara illa. Jag har en stark känsla av att det mesta är besjälade. Jag har fått ganska bra kontroll över den här känslan i takt med att min ålder ökat, jag tror inte längre att alla materiella ting har känslor. Det är bra att ha medkänsla med det mesta, men det kan gå till överdrift och bli en börda. Jag tänker att figurerna i mina bilder som ofta sitter ihop med sin omgivande miljö handlar om detta. De är besjälning som ibland tar över hela ens person.

resultat

Här hade jag kunnat skriva: "Jag har inte åstadkommit något alls, jag har tyvärr inte kommit på vad jag ska göra i examensarbete ännu". Men nåt måste jag ju visa. Jag måste få min examen så att jag kan börja på master i höst till exempel. Så jag satte jag upp allt jag gjort på väggen. Alla små lappar, sockerstärkta figurer och bilder. Jag hade ju gjort en hel del! Och när jag såg det ihop kunde jag se ett sammanhang och ytterligare bevis på mina tankar om hur allt hänger ihop. Jag har alltså gjort ett examensarbete under den här tiden jag inte vetat vad jag har gjort.

Jag har fått många idéer och uppslag inför framtiden. Det har varit svårt att mota bort en del av dem, som jag har varit tvungen till för att kunna ge dem min fulla uppmärksamhet vid senare tillfälle..

Lite ser jag på det jag gjort som en stor skiss, med spår att följa vid senare tillfällen. Det gör mig delvis missnöjd. Naturligtvis har jag jobbat processartat och inte haft ett klart mål eftersom jag inte vetat vad jag velat göra. Jag kanske inte ser ett självklart tydligt spår av en "väntan", men så undrar jag om någon vet hur en sådan ser ut. Min väntan ser helt enkelt ut såhär. Lite splittrad, lite hipp och happ, men ändå med ett samband.

Jag tror att lite av den splittrade känslan beror på att jag efter några veckor tappade bort mig lite. Dels små perioder då jag kom på en massa saker jag ville göra som tog fokus från tanken med att jobba relativt undermedvetet. Och dels började jag glömma fylla i i boken. Jag ville liksom bara sitta hemma och jobba och tyckte att det kändes meningslöst att fylla i tider (från morgon till kväll) och plats (alltid hemma) och vad jag väntade på just då som var.. ingenting. Jag kom också på att jag borde gjort alla mina stygn på ett och samma tyg. Det hade blivit ett tydligare komplement till loggboken och schemat över mina olika väntetider. Väntan i sig är något som aldrig tar slut, förrän man dör kanske. Förvisso uppnår man väl vissa stadier av o-väntan under sitt liv; avslutar ett broderi.

Det större tygstycket jag då började brodera på tänker jag kan få vara med fortsättningsvis, det kommer nog fler perioder då jag inte vet vad jag ska göra. Jag tycker att den här stora tygbiten fungerar bra som representation över alla samlade delmål som bara blir fler och fler.

